

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. srpna 2015 samosoudkyní Mgr. Annou Sobotkovou, t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX v XXX,

je vinen, že

dne 26. 6. 2014 v době od 16:00 hodin do 16:05 hodin ve venkovním prostoru před vchodovými dveřmi domu XXX po vzájemné slovní rozepři fyzicky napadl poškozeného XXX několika údery pěstí do obličeje tak, že tento následně ztratil rovnováhu, upadl a udeřil se temenem hlavy o zem, v důsledku úderů a pádu utrpěl zhmoždění hlavy, otřes mozku, oděrku na pravé tváři a nosu a hlubokou plošnou oděrku vzadu na hlavě, pro uvedená zranění byl od 26.6.2014 do 3.7.2014 hospitalizován na oddělení neurochirurgie v Pardubické krajské nemocnici a.s., trpěl bolestmi hlavy a problémy s udržením rovnováhy,

t e d y

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

prečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **o s m n á c t i (18) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozeným **České průmyslové zdravotní pojišťovně** se sídlem Ostrava-Vítkovice, Jeremenkova 11 způsobenou škodu **ve výši 29.707,- Kč a XXX**, nar. XXX trvale bytem XXX způsobenou škodu **ve výši 24.832,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený **XXX** odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný potvrdil, že s poškozeným se znají již dlouhou dobu, když v roce 1984 se přistěhoval do stejné bytovky, kde poškozený již bydlel. Od počátku mezi nimi docházelo k neshodám, zpočátku to byly konflikty pouze slovní, později i fyzické. Potvrdil, že předmětného dne opět došlo ke slovní rozepři, avšak zranění rozhodně nezpůsobil poškozenému, neboť se pouze bránil. Toho dne byli s manželkou na zahrádce a on se šel převléknout do sklepa, zaregistroval poškozeného, který stál naproti balkonu paní XXX a o něčem spolu hovořili. Opakovaně zaslechl svoje jméno, jako že může vše apod. Slyšel i svoji manželku, která poškozenému říkala, ať to řekne panu XXX do očí. Poškozený byl na jeho manželku hrubý, vulgární a řekl jí dokonce, že jí dá přes hubu. Vyšel před vchod, to však už paní XXX zašla z balkonu do bytu. Poškozený nadával stále jeho manželce i jemu a říkal, že dá po tlamě oběma. On se snažil poškozeného uklidnit, v tu dobu stál opřený o zábradlí. Poškozený si vyndal nějaké krabičky z podpaží, položil si je na zem a přistupoval k němu se slovy – chceš po tlamě? Poškozenému okamžitě vylítla jeho pravá ruka směrem na jeho obličej, když podvědomě tento útok čekal, on však včas zareagoval a úder vykryl, když však poškozený zaútočil i druhou rukou vůči jeho tělu, avšak i tento útok vykryl. Snažil se jej odstrčit, rukama se bránil, chytal jej za ruce a odstrkával. Poškozený však ustupoval dozadu, brkl o obručnick a upadl. Tam se uhodil do hlavy. Rozhodně jej ani jednou neuhodil pěstí, zřejmě si zranění v obličejí způsobil sám svými rukama a zranění ze zadu na hlavě si způsobil tím, jak couval a udeřil se do hlavy. Viděl, jak mu kapala z nosu krev. Okamžitě přiběhla paní XXX a potom paní XXX s přítelem, kteří se o poškozeného postarali a doprovodili ho do bytu. Zdůraznil, že toho dne tam pes poškozeného rozhodně nebyl. On poté také navštívil lékaře, neboť útokem se obnovily jeho dlouhotrvající problémy se zády.

Obdobně vypovídala manželka obžalovaného – svědkyně XXX, která potvrdila původní rozhovor poškozeného s paní XXX ohledně otevírání domovních dveří, což měli dělat oni - XXX. Jí se to nelíbilo, avšak poškozený jí začal vulgárně nadávat a dokonce jí řekl, že jí dá přes hubu. Paní XXX ho po tomto neokřikla, ani se jí nezastala, avšak zašla z balkonu do svého bytu. Poškozený pokračoval v nadávkách i vůči jejímu manželovi poté, co vyšel před vchod. Svědkyně vypověděla, že poškozený zaútočil po jejím manželovi opakovaně pěstmi do obličeje. Tento se jej snažil od sebe odstrčit, když však poškozený v útoku nepřestával, avšak jak couval, zaškobrtl od obrubník a spadl. Přiběhla paní XXX a paní XXX s přítelem, kteří mu pomohli, když on odmítl volat policii. Potvrdila, že poškozenému tekla krev z nosu. Tato svědkyně také vypověděla, že pes poškozeného na místě nebyl. Celý incident trval pouze krátkou dobu.

Obhajoba obžalovaného je však zcela vyvrácena dalším provedeným dokazováním, zejména výpovědí poškozeného – svědka XXX. I tento potvrdil, že se s obžalovaným znají dlouho, avšak poté, co se obžalovaný přistěhoval do jejich domu, docházelo k drobným konfliktům. Měl pocit, že tam bude poroučet, což si oni nenechali líbit. Potvrdil, že předmětného dne přijel z nákupu a viděl, že jsou opět otevřené dveře, které byly pořízeny na popud obžalovaného a stály přes 100.000,- Kč. Bavil se s paní XXX ohledně otevřených dveří a padlo tam i to, že to nechávají právě XXX. Na to vyběhla paní XXX ze zahrady, začala to popírat a začala je napadat, aby drželi hubu. Odpověděl jí, ať je zticha, ať se do toho neplete. Nepopírá, že padlo i z jeho strany ostřejší slovo – ať drží hubu nebo že ji plácne. Na to paní XXX jen mávla rukou, odešla z balkonu a on chtěl jít do svého bytu, když však vyšel obžalovaný ze sklepa, opřel se o zábradlí a najednou se to stalo strašně rychle. Obžalovaný zakřičel – chceš se prát?, paní XXX reagovala – XXX, brejle – on na to ani nestihl zareagovat, probral se až na zemi, crčela něj krev, z nosu, po tvářích, bradu měl odřenou, chtěl se zvednout, ale padal pořád na levou stranu. Přiběhly paní XXX a XXX, tyto se mu snažily pomoci, paní XXX se snažila chytit jeho psa, který tam hrozně brečel. On nejdříve volat sanitku nechtěl, avšak potom, když viděl, že je zle, tak jej syn do nemocnice odvezl. On se dostal na zem velice rychle, dostal pěstí na kořen nosu, pod oči a do brady, byly to tři nebo čtyři dány oběma rukama, neboť obžalovaný okolo něj poskakoval. On v tu dobu nedělal nic. V jedné ruce držel psa a ve druhé ruce nákup, rozhodně se prát nechtěl a ani se nemohl bránit. Utrpěl zranění, která jsou popsána ve výroku rozsudku, byl hospitalizován v nemocnici a nadále má problémy s udržením rovnováhy, stále jej bolí hlava, pořád mu tam píská, musí chodit na rehabilitace. Také se mu zhoršily jeho problémy s kyčlí, když tyto měl nové, avšak z důsledku pádu je levá kyčel poraněná. Rozhodně si nemohl způsobit poranění sám svými rukama, ani při svém pádu o nic nezakopl. Je omezen na svém běžném způsobu života, byl vášnivý rybář, chodil se procházet podle vody, což dnes nemůže, protože se motá a padá. Také nemůže jezdit autem a ani nechce, aby někoho nepřivedl do maléru. Stejně tak nemůže jezdit ani na kole. Na procházky může chodit pouze mezi lidmi, jinak má obavy a doprovází jej manželka.

S výpovědí poškozeného zcela korespondují výpovědi svědkyň XXX a XXX, dříve XXX.

Svědkyně XXX potvrdila, že otevřenými dveřmi vcházejí do domu různí lidé a i ona vyhodila z baráku prodejce energií. Tento dokonce navštívil i byt poškozeného a ona jej na toto upozorňovala. Předmětného dne přijel poškozený zpátky domů, povídali si právě o prodejcích – ona stála na balkóně. Padalo tam i to, že se nezavírají

vchodové dveře a padlo tam i jméno XXX. Tato svědkyně vypověděla, že to byla právě manželka obžalovaného, která je oba začala častovat nadávkami. Ona reagovala tak, že mávla rukou, z balkonu odešla k oknu, kde byla na štaflích, okno bylo otevřené a lepila tam sítě do oken. Paní XXX nadále na poškozeného křičela a nadávala, i on pokračoval dál. V tom vyšel ze vchodu obžalovaný, opřel se o zábradlí a ona uslyšela – chceš se prát? – proto zbystřila a čekala, co se stane. Poškozený měl v jedné ruce svého psa a ve druhé ruce držel nějaké krabice, nějaký nákup. Najednou viděla, že obžalovaný vypálil první ránu na poškozeného, dal mu pěstí, ona okamžitě seběhla ze štaflí, běžela dolů po schodech a to se už poškozený zvedal ze země, měl rozbitou hlavu, z nosu mu stříkala krev, řval tam jeho pes a na druhé straně byl rozházený nákup. Ten pes tam byl 100 %, měl ho na ruce, poté se objevil na zemi a ona byla ráda, že když přišla paní XXX, tato se postarala o pana XXX, neboť jí krev nedělá dobře a ona se postarala o psa poškozeného. Pan XXX ležel na silnici. Ona tedy odnesla psa a rozházené krabičky a ještě se dolů vrátila s manželem paní XXX, aby vzali z auta další tašku a zavřeli je. Rozhodně poškozený neodkládal na zem psa a věci, které měl v ruce a rozhodně zaútočil obžalovaný.

Obdobně vypovídala i svědkyně XXX, která také viděla celý incident, neboť v té době prodávala byt a čekala zájemce, které navigovala do správného vchodu. Potvrdila, že poškozený vyndával věci z auta, měl tam i svého psa a nelíbilo se mu, že jsou opět domovní dveře otevřené. Mezi paní XXX a poškozeným proběhla oboustranná slovní přestřelka, když vulgární slova padala z obou stran. Pak se poškozený dohadoval i s panem XXX, když poškozený se psem a s nákupem šel ke vchodu domu. Pan XXX řekl, zda se chce prát, když jeho manželka zareagovala, ať si sundá brýle. Bylo to strašně rychlé, když poškozený dostal několikrát pěstí do obličeje a ošklivě upadl. Strašnou silou se uhodil do hlavy, to si říkala, že bude v bezvědomí. Společně s manželem seběhli dolů, aby poškozenému pomohli. Poškozený se snažil zvedat, hodně krvácel po rukách, obličeji, i vzadu na hlavě, sanitku volat nechtěl. Pejsek poškozeného k ní nechtěl, byl vylekaný a proto si ho vzala paní XXX. Ona ošetřila jakožto zdravotní sestra poškozeného, ještě donesli zbytek nákupu, hledali brýle poškozeného, telefon a byli zamknout auto. To ona řekla manželce poškozeného, aby se co nejrychleji vrátila domů, neboť se jí nelíbila ta rána do hlavy. Kolem šesté hodiny začal poškozený zvracet, bylo mu špatně, později již měl svěšený koutek jako po mozkové mrtvici, šumělo mu uších, chvilkami měl výpadky zraku - to už musel okamžitě do nemocnice. Jeho syn byl na cestě z Prahy, tak jej tam odvezl. Tato svědkyně zdůraznila, že se s paní XXX od incidentu neviděla, až u hlavního líčení a s nikým z domu rozhodně neprobírala, co se tehdy stalo. Zdůraznila, že útok obžalovanému vůči poškozenému byl strašně rychlý a rozhodně se tento nestihl bránit.

Svědci XXX a XXX také zaslechli slovní potyčku mezi poškozeným a paní XXX, když vulgární slova padala z obou stran.

Svědka XXX vypověděl, že u toho hrál nějakou počítačovou hru, předchozí rozhovor poškozeného s paní XXX vůbec nezaregistroval. Zřejmě uslyšel hádku manžel paní XXX, ten se chtěl zřejmě své ženy zastat, na což mu poškozený odpověděl něco v tom smyslu, zda chce taky jednu po tlamě. Když vykoukl z okna, tak už viděl pana XXX na zemi. Pan XXX stál opodál. Tento svědek také vypověděl, že na pana XXX neviděl žádné zranění a neviděl a ani neslyšel jeho psa. Tuto výpověď však soud nepovažoval za zcela věrohodnou, neboť tento svědek jednak spíše slyšel slovní rozepří, avšak nezaregistroval ani její počátek, neviděl, kdo jakým způsobem

zaútočil, když však je s podivem, když se měl údajně vyklonit z okna, neregistroval žádná zranění poškozeného, když tento krvácel a byl potlučený v obličeji a na hlavě. Svědek XXX vypověděl, že seděl toho dne na invalidním vozíku, dcera mu měla přivést jídlo, vyhlížel jí a také zaslechl, jak si vzájemně sprostě nadávají pan XXX s paní XXX, on nevěděl, kvůli čemu se hádali, avšak slyšel to od lidí. Potvrdil, že si o tomto se sousedy povídali. Na jednu stranu vypověděl, že vůbec nevěděl, že na místě se nachází pan XXX a ani jej na místě neviděl, na druhou stranu vypověděl, že pan XXX řekl panu XXX, že mu rozbije hubu. Údajně nejdříve nevěděl, komu to říká, avšak pak už věděl, že je to pan XXX. Najednou se pan XXX válel na zemi, to viděl ze svého okna, když vstal ze svého vozíku a vyklonil se. Když se pan XXX válel, žádná zranění na něm neviděl. Soud i tuto výpověď pokládal za značně nevěrohodnou, když je zřejmé, že tento svědek byl upoután na invalidní vozík, snad zaslechl nějakou hádku, průběh útoku neviděl a je s podivem, že přestože byl z okna vykloněn a viděl poškozeného se válet, ani on neregistroval zcela zjevná a nepřehlédnutelná zranění a krev.

Byl zamítnut návrh obhajoby na prověrku na místě, jednak ohledně viditelnosti a jednak obruby chodníku, neboť toto soud považoval za zcela nadbytečné, když v přípravném řízení bylo ohledáno místo činu a byla pořízena fotodokumentace, včetně výhledových poměrů svědkyň, které navíc svoji pozici u hlavního líčení podrobně specifikovaly.

Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu, soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jinému úmyslně ublížil na zdraví. Bylo jednoznačně prokázáno, že mezi obžalovaným a poškozeným jsou dlouhodobě špatné vztahy. Předmětného dne poškozený opět vyslovil svůj názor na chování rodiny XXX, tentokrát to bylo ohledně nezavírání vchodových dveří. Na to manželka obžalovaného reagovala obdobně vulgárním projevem, když křik a urážky byly vzájemné. Rozhodně však poškozený fyzicky nezaútočil a ani se nechystal fyzicky zaútočit ani manželku obžalovaného – což tato ani ve své výpovědi netvrdila, ani na obžalovaného, což zcela vylučuje jednání obžalovaného v nutné obraně. Poškozený měl u sebe svého psa a držel v ruce nákup a byl to právě obžalovaný, který pronesl větu, zda se chce prát, na což manželka obžalovaného reagovala tím, aby si sundal brýle. Byl to obžalovaný, kdo z naprosto malicherných důvodů nečekaně napadl opakovanými údery pěstí do obličeje poškozeného, který po razantním napadení spadl na zem a v důsledku tohoto pádu utrpěl zhmoždění hlavy, otřes mozku a hlubokou plošnou oděrku vzadu na hlavě. Zranění v obličeji – oděrky na pravé tváři a nosu, mezi očima a bradě – si rozhodně nemohl způsobit sám svými rukama, jak se snaží tvrdit obžalovaný, když tato zranění musela vzniknout opakovaným úderem pěstí do obličeje, což si poškozený nemohl způsobit sám, jak bylo zjištěno jednak z pořízené fotodokumentace a jednak z odborného vyjádření – lékařské zprávy a dalších lékařských zpráv. Také je rozporuplné tvrzení obžalovaného a jeho manželky, že poškozený couval, brkl o okraj chodníku a proto upadl. Je totiž nelogické, že by zároveň tento opakovaně útočil v boxerském postoji proti obžalovanému a tlačil se na něj a zároveň couval a upadl sám. Provedeným dokazováním byl jednoznačně

potvrzen průběh děje, který popisuje poškozený, když od samého počátku tento děj sledovaly i dvě svědkyně – paní XXX a paní XXX, které ihned poskytly poškozenému pomoc a popsaly, v jakém stavu se poškozený po útoku nacházel, také jednoznačně a zcela věrohodně potvrdily, že se na místě nacházel pes poškozeného, který byl útokem na svého pána vystresován a postarala se o něj paní XXX, která nemá ráda krev a proto zraněného a zakrváceného poškozeného ošetřovala zdravotní sestra paní XXX. Utrpěná zranění poškozeného vznikla v příčinné souvislosti s útokem obžalovaného. Ve světle výpovědí poškozeného, výše citovaných svědkyň a objektivních zjištění, kde jsou popsána zranění poškozeného zcela jednoznačně v lékařských zprávách, se jeví výpovědi obžalovaného a svědků – paní XXX, XXX a XXX jako účelové ve snaze obžalovanému nepřítížit.

Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného přečinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn. (Útočil agresivním způsobem na osobu starší a po operaci obou kyčelních kloubů – o čemž věděl.)

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přečinu – když je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, na kterou se pohlíží jako na osobu netrestanou, byť jeho rejstřík trestů vykazuje jeden záznam, který je však starého data, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, když byla zohledněna i skutečnost, že ve slovní konflikt s poškozeným vešla i manželka obžalovaného a oba dva užívali sprostých nadávek a vulgarizmů. Dále bylo přihlédnuto k osobním poměrům pachatele a k možnosti jeho nápravy, také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit trestem výchovným, symbolickým, ukládaným při spodní hranici zákonné trestní sazby - podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců .

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozeným České průmyslové zdravotní pojišťovně způsobenou škodu ve výši 29.707,- Kč a XXX způsobenou škodu ve výši 24.832,- Kč, neboť tito poškození se se svým nároky na náhradu škody včas a řádně připojili, škoda byla způsobena v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a byla spolehlivě v této výši vyčíslena. U poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny se jednalo o náklady vynaložené na zdravotní služby právě v souvislosti s předmětným zraněním poškozeného, když jednotlivé položky byly jednotlivě a detailně vyčísleny. U poškozeného XXX se jedná o požadovanou nemajetkovou újmu ve výši 20.000,- Kč ve smyslu § 2958 občanského zákoníku, kdy zdravotní stav poškozeného se závažným způsobem zhoršil, a to jak ve fyzickém, tak psychickém

omezení, když je dlouhodobě omezen v normálním způsobu života, což podrobně popsal ve své výpovědi shora, dále částka 100,- Kč za vypracovanou lékařskou zprávu a částka 4.732,- Kč, která byla vynaložena na jízdném v souvislosti k dojížděním k lékařům a rehabilitace, když obě tyto položky jsou jednoznačně vyčísleny a doloženy.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byl poškozený XXX odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť další dokazování v tomto směru by již bylo nad rámec adhezního řízení a na újmu v rychlosti a hospodárnosti vedení trestního řízení, když bodové ohodnocení vycházející z hrubé nominální mzdy vypočteno údajně dle metodiky Nejvyššího soudu, bylo vypočteno pouze zmocněnkyní poškozeného, nikoli příslušným znalcem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Toto právo nemá ten, jenž se jej platně vzdal.

V Pardubicích dne 10. srpna 2015

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková